

ιυτριγκάρω

ιυτριγκάρω, ρ. [<ίυτριγκα + κατάλ. -άρω]. **1.** δολοπλοκώ, μηχανοραφώ, ραδιουργώ: «πάψε να ιυτριγκάρεις σε βάρος μου, γιατί θα γίνουμε από δυο χωριά χωριάτες». **2.** προκαλώ, ερεθίζω κάποιον: «μην τον ιυτριγκάρεις τον άνθρωπο, γιατί δε θα φταίει, αν ύστερα σε πλακώσει στο ξύλο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας